

Transparantie (1) Raadsleden Maastricht moeten contact met ambtenaren melden (diverse artikelen en brief)

De gemeentesecretaris van Maastricht wil dat raadsleden voortaan contact met ambtenaren melden en hij wil hen ook niet langer de interne telefoonlijst geven. Ik sluit me helemaal aan bij het artikel van Paul Bots in de column 'Op de Korrel' (30 oktober) hierover en de ingezonden brief van Eric Mertens (31 oktober).

Misschien wordt het tijd voor een nieuwe gemeentesecretaris oftewel gemeentesik. Je weet wel, zo eentje met een echte sik waar je met duim en wijsvinger aan kunt draaien en ondertussen kunt nadenken over democratische waarden, transparantie en openbaarheid van bestuur. Raadsleden en ambtenaren zijn er primair voor de burger en hun onderling contact wil de gemeentesecretaris nu kanaliseren. Het lijken wel Trumpiaanse toestanden in het stadhuis, anders kan ik het niet verklaren waarom er al een jaar lang een actie loopt om de onderlinge sfeer in het stadhuis te verbeteren. Alle lof voor het raadslid Kitty Nuyts en de ambtenaren die opkomen voor wat leeft onder de bevolking en dat ook willen agenderen.

Pim B., Geleen
Transparantie (2)

Met verbazing las ik over het nieuwe beleid in Maastricht, waar raadsleden niet langer rechtstreeks mogen bellen met ambtenaren. Een zorgelijke ontwikkeling, want dit soort maatregelen draagt bij aan het wankele vertrouwen dat burgers al hebben in de politiek. In plaats van open en direct te communiceren met volksvertegenwoordigers, lijkt men ervoor te kiezen om informatie nog verder te polijsten en te filteren, alsof de waarheid voor de gemeenteraad verborgen moet blijven. Het herinnert me aan het oude bordje in de stadsbus: 'Niet praten met de bestuurder.' Een begrijpelijke waarschuwing, want afleiding op de weg kan gevaarlijk zijn. Maar nu lijkt het erop dat bestuurders van Maastricht niet meer 'gestoord' mogen worden door kritische vragen. Dit gebrek aan transparantie voedt het cynisme over de politiek en schept afstand tussen de burger en de besluitvorming, precies het tegenovergestelde van wat we nodig hebben om het vertrouwen in de politiek te herstellen. Als volksvertegenwoordigers en journalisten hun werk niet meer rechtstreeks kunnen doen, wie komt er dan nog op voor de burger? Laten we hopen dat het stadsbestuur van Maastricht snel weer de weg terugvindt naar openheid en dialoog.

Hein T., Roermond